

*
Megjelen minden kedden.*
Előfizetési ár:Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes szám 10 kr

*

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztője: HALÁSZ FERENC.

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
I P O L Y S Á G.

Hivatalos és magánhirdetéseket másokélt árszabás szerint.

*

+ Ipolytság, 1896. január 28. +

A székfoglaló beszéd.

január 27.

Horváth Béla főispáni székfoglaló beszéde mindenestre van annyira jelentőségteljes, hogy, mint a nyilvánosság szóvivője, az általános közérdek szempontjából méltassuk, és foglalkozzunk e helyütt vele.

Külső formáira a beszéd átgondolt, világos, élvezetes; belső tartalmában Horváth Béla tisztán figyelő szeme, az ő értő lelke tükröződik vissza, és kidomborítva látjuk benne azokat az irányelveket, melyeket főispáni működésének alapjául fektetni kíván.

Szinte közhelynek tartjuk a beszédben azt, hogy a főispán egyedüli célja: a közérdek szolgálata, a törvények pontos végrehajtása, a jog és igazság érvényesítése, személyválogatás nélkül; mert hiszen ezt alapvető törvények kapcsolják össze, ezekre pedig ő is esküt tett.

És mégis megnyugvással fogadjuk ezt a fogadalmat, mert hiszen gyakran látjuk, hogy vannak, kik szerencsés ugrással az átlagos emberi magasság fölé emelkedve a kezükre járó szervezett anyagi eszközöket, az anyagi hatalmat nem a közérdek szolgálatára száu-

ják, hanem a maguk, vagy a mások egyéni szertelenségeinek kielégítésére használják fel.

Monumentális világossággal jut a főispán beszédében kifejezésre a béke, az egyetértő munkálkodás után való törekvés, midőn kéri a közönséget, hogy vele együtt igyekezzenek az eléltűzött feladatok sikerrel kivívása céljából gátat vetni a szenvedélynek, a féktelen izgalomkeltésnek, mely rendszeren minden üdvös célzatot halomra dönt; midőn óhajtja, hogy a zöld asztalok keményebb vitái is tárgyilagosa, ne személyeskedők legyenek; hogy az egyéni becsületet kölcsönösen szentségnek tekintsük, mely előtt tisztelettel álljon meg mindenki, mert ő, ki a főispáni székben pártatlanul van hivatva eljárni, hatalma teljes súlyával fog megakadályozni minden ezzel ellenkező törekvést.

Valóságosan a megyei főleletek lüktetésén tartotta a kezét, mikor rájött, hogy a részrehajlatlan közigazgatást le az utolsó községi közegig, tartja a közérdek fősarkpontjának; csakugyan a megvesztegethetlen, tekintet nélkül való igazságosságon, és az ezek elvére fektetett szorgalmas munkásságon nyugszik a mintás közigazgatás.

A főispáni székfoglaló elvi kijelentéseihez kiegészítőleg illeszkedik a főjegyző ékes szavu üdvözlő beszédének azon része is, hogy:

tervezett vasutaink létesítését türelmetlenül sürgeti az érdekelt vidékek közvéleménye;

a pénzügyigazgatóság létesítésében beállott késedelmezés is nyugtalanságot szült a vármegye közönségében;

a vármegye székhelye Ipolytság, jogos érdekeinek istápolását városias jellegének fejlesztését is oly törekvésnek tekintjük, melyet a közérdek javával.

Ezeket a főispán ugyan elődei leltárából kapta, mint szenvedő vagyont, de ragadják meg azért, különösen azok is hivatásos elméjét, illessze azokat is főispáni programjába, valósítsa meg azokat is, és akkor az ő vezérő hivatása epokát fog jelenteni a vármegye élettörténetében.

Ünnep után.

Horváth Béla főispánhoz székfoglalása ünnepén igen sok üdvözlő távirat érkezett, melyek közül a legérdekesebbeket, valamint Majláth György gróf levelet, közöljük:

A ligetben.

Enyhe ligetben álmodozva ültem,
Ajkad szavától, lányka, üdvözültem.
A szellő lengett, csevegett a csermely,
Szíved enyelgett dobogó szívemmel.

Fülmile halkán dalolt ott a gáiyon,
— Ajkad szavának visszhangja-e vajjon?
Kedves az illat, mit a szellő hordott,
— Lényed varázsa, attól vagyok boldog.

Hogy mit beszélünk, miről enyeleltünk
Tudja a lomb tán, mely ott volt felettünk,
Egy boldog óra, mi férne el benne,
Semmi más, mint az ifjúkor jelenje.

Tudja a lomb tán, de én elfeledtem.
Hogy mit mondtam, arra nem figyeltem
Hogy ő mit mondott epedő szívemnek,
Azt ha tudnám is, mégse mondanám meg.

Paterkulusz.

Férfi-könyvek.

(Mese.)

Éjfélel időn történt, gyermekeim, hogy Dante „Poklá”-nak lángoló rejtélyeibe merülve ültem karosszékemben, midőn a kettévált kandalló lapjának résén kipattanva — mint ahogy Mofiszto jelent meg egykor Fauszt előtt — hirtelen előttem termett Azrael és tollas baretjét sikkesen megemelve, udvarias vigyorgással szólt:

— Mint olvasmányodból éppen megtélhetted, mi ördögök előzékenyek vagyunk a poéták iránt s néhanapján szeretünk szolgálatokat tenni a rímfaragóknak. Ime egy, (és Dante fenséges könyvére mutatott) a kit barátesuhája dacára halhatatlanná tettem, megmutatva nékie birodalmamat... Őszintén szólva, egy kis önzés is volt benne részemről; mi ördögök is hiuk vagyunk s szeretjük, ha beszélnek rólunk... Jer velem; leviszlek birodalmamba és megmutatok neked valamit, a mi éppen szakmádba vág s a miről egy tanulságos mesét írhatasz. Kikötöm azonban, hogy szépprózában és ne a magyar poéták szokása szerint rossz

keresztírmekben ird meg olvasóid számára, ha ugyan a reklám hangos kürtölgetései nélkül szert tudtál tenni ilyenekre.

S a következő pillanatban lólábu Ciceróném vezetése alatt utban voltam le a feneketlen, mélységes mély felé, mely Dante könyvében oly borzalmas fenséggel le van írva, s nem hosszabb idő múlva, mint egy perc alatt, jott állottam egy kapu előtt, melyre két kígyófej közé, sokatmondó klasszicitással, ez a mondat volt felírva: „Női osztály: — férfiaknak belépni tilos.”

— Szigoruan ügyelünk morálra, — hunyorgott lólábu Ciceróném, — a mire itt nagy szükség van, mert amint valószínűleg tudod, hozzánk csak szép és fiatal asszonyok kerülnek... Tanulmányuton lévő turistákra nézve azonban kivételt szoktunk tenni; velem bejöhetsz.

S egy apró kulcsal, melyek feje chameleont ábrázolt, kinyitva a kaput, beléptünk.

Szemeim káprázni kezdtek.

— Tréfát üzesz belőlem, ördög barátom, — kiálték fel meglepetésemben; — hiszen egy mesébéli tündérpalota fürdőtermébe vezetél és nem a pokolba!

Tiszteit barátom!

Habár teljesen elszakadtam már Hontból s annak virillistája sem vagyok, meg fogod engedni, hogy régi ismeretségünk, s a tisztelet és hála közös érzelmeinél fogva, melyek mindkettőnk Hontmegye legnagyobb fiához fűznek, e szép megye főispáni székében teljes szívemből üdvözöljelek, s ez állásodhoz sok szerencsét kívánjak.

Hogy minden törekvésed a megye javára, felvirágzására lesz irányozva, arról meg vagyok győződve, mert ismerlek. Hogy jóakaratu törekvéseid minél simábban és zavartalanabb módon érvényesüljenek, ennél jobbat nem kívánhat szíves barátságodba ajánlva igaz híved.

Kohl Medárd hercegprimási udvar képviselője. Közbejött akadály folytán nem jelenhetek meg az installáción sokszoros üdvözlettel a hercegprimás képviselőjében.

Cebrián grót:

Minden jókat, legnagyobb sikert ma elfoglalt állásodban őszintén kíván.

Rudnay Béla:

Kívánom, hogy kormányzásod Hontvármegye javára sokáig tartson.

Laky Károly cs. és kir. kamarás:

Betegségem miatt mai napon ünnepélynél jelen nem lehetek, az új megyei méltóság-hoz, fogdd szívből a legőszintébb szerencsét kívánataimat.

Bárcs megye közönsége nevében az **alispán:**

Fényes ünnepélyeteken részt venni akadályozva, lelkünkben köztetek vagyunk. Kívánjuk, hogy új főispánok alatt híven dicső multatokhoz áldás kísérje nemes törekvésteket.

Szuhányi képviselő:

Sajnálatomra nem lehetvén jelen, ez uton üdvözöllek őszinte barátsággal mai installációd alkalmából.

Münnich Aurél képviselő:

Sajnálva, hogy személyesen nem tehetem, fogadd ez uton ismételve legőszintébb szerencsét kívánataimat.

Fenyvessy Ferenc képviselő:

Szívből gratulál a mai ünnepre barátod.

Franciscs Norbert képviselő:

Lelkemből üdvözöllek.

Janits Imre képviselő:

Meghülés folytán sajnálatomra nem jöhöttem azért midőn beiktatási ünnepélyed alkalmából szívből üdvözöllek, kívánom: adjon Isten erőt, hogy nemes hivatásodat fényesen betölteni sikerüljön.

Kabos Ferenc képviselő:

Beiktatásod ünnepélye alkalmából fogadd legőszintébb baráti szerencsét kívánataimat.

Egyesy Géza az „Országgyűlési Értesítő” igazgatója:

Szívből gratulálok installációdhoz, szerencsét kívánva működésedhez. Megbocsáss, hogy óriási elfoglaltságom miatt jelen nem lehetek örömmünnepélyeden.

Gajary Ödön képviselő:

Hivatalos kötelességem tart vissza, hogy személyesen vehessek részt beiktatásodnál, azért ez uton kívánok sikert hazafias kötelességed teljesítéséhez.

Bezerédi államtitkár:

Fogadd szívből jövő üdvözívánataimat.

Farbaky, Mandel Pál, Nagy Sándor, Nedeczky, Szájbely képviselők.

Almás, szerencsét kísérje tevékeny életed minden percét.

Zmertich Iván képviselő:

Szívből üdvözöl mai nap alkalmával.

Ifj. Jankovich:

Akadályozva lévén a megjelenésben a mai ünnepélyhez őszinte szerencsét kívánatait kifejezi.

Pajor István:

Borura derű.

Rosenfeld dr. báthi főorvos.

Járvány, súlyos betegek megjelenésében gátolnak. Fogadja Méltóságod hódoló tiszteletemet.

Boncza Miklós képviselő:

Üdvözöllek beiktatásod ünnepén mindig tiéd.

Luka Pál.

Sántha Béla és Mészáros Károly dr. visszalépése folytán az ipolysági kerület képviselőjévé **Luka Pált** e hó 23-án

a szabadelvű párt egyhangulag kiáltotta ki. A választásra körülbelül 800 választó gyűlt egybe. **Luka Pált** jelöltül **Majthényi Ottmár** és társai ajánlották és miután a szabályszerű idő letelég mást nem jelöltek, **Schiller Antal** választási elnök kijelentette az eredményt, és a következő beszédet mondotta a mandátum átadásakor:

Tisztelt választó po'gártársak!

Az alkotmányos szabadság legsarkalatosabb és legszebb jogai közé tartozik a szabad választás joga. Mi a szabadelvűpárt tagjai megjelentünk ma itt a választási urnánál, hogy e jogunkkal élve szavazatainkat azon férfira adjuk, kinek hazaszeretete, politikai mutija, e pártnak tett szolgálatai és megyéje iránt mindenkor tanúsított hűsége elég biztosítékot nyújtanak arra, hogy ő az általunk vallott elveknek illetékes helyen nem csak hű szószólója lesz, de azokat diadalra juttatni is segítendő.

Mi tisztelt uraim büszkén valljuk magunkat a szabadelvűpárt tagjainak e büszkeségünket indokolják azon sikerek a melyek e párt 20 éves multjához fűződnek.

Ezek után a szónok sikerülten állította egybe a Deák Ferenc óta a mai napig a szabadelvűpárt uralma alatt keresztül vitt vívmányainkat, majd így folytatta:

Ezen monumentális alkotások közül legjobban kimagaslak azon nagy reformok sorozata, a melyek az állam és az egyház viszonyai rendezése terén, a házassági jog, a népesség nyilvántartása, a vallások egyenjogúsítása és szabad gyakorlása körül létesítettek, és a mostani általunk támogatott kormányt illeti a dicsőség, hogy ő az egyházpolitikai reformok által felidézett három kormányválság lezajlása után a nagy művet teljes befejezéshez juttatta és ez által magának nem csak a jelenkor, hanem a jövő nemzedék osztatlan hála-ját és elismerését biztosította és kiérdemelte.

— Gondolod? — vigyorgott az ördög.
— Csak nézz körül jobban!

És csakugyan. A mit óriási kristálytűkröknek néztem az imént köröskörül a falakon, fehérén izzó tűzszarárnok volt egész fel a boláthatatlan tetőzetig; — hanem a terem közepén ott volt az óriási fehér márványmedence, művészi faragványokkal díszítve és kényelmes lépcsőzetel köröskörül, melynél Hellasz rózsástestű majdajai sem léptek szebbre s az óriási medencében egy zötteskék hullám, talán tengor. Hasonlított a vízhez és még sem volt az.

— Mi ez? — kérdém Azraeltól.

— Mindjárt megtudod... Rögtön megkezdődik az a színjáték, a melynek nézőjévé akartalak tenni.

Ezzel belefújt szájába s az izzó zsarárnok falakon köröskörül száz kapu nyílt meg, mint ugyanannyi torok, mely a szebbnél-szebb asszonyokat okáda magából. Szurokfelete ördögök hajszolták hátulról a rózsásbőrű nyáját; azokat, a kik vonakodtak, kibontott, hosszú hajzatuknál fogva vonszolták be az ördöglegények

a makaeszködők rózsás testét a padozat márványán surolva végig.

Zokogó sirás és rémült sikoltás töltötte be a léget.

— Kik ezek a szerencsétlenek, oh Azrael? — kérdém számalommal.

— Asszonyok, a kik megszegték szerelmi hűségesküjüket.

— S mi büntetés vár rájuk itt?

Azrael a nagy márvány medencére mutatott, melyben hullámszani kezdett a bánatos folyadék.

— Látod ebben a medencében ezt a hallgatag vizet és tudod mi ez?... Ezek azok a férfikönyvek, melyek fent a földön ezek miatt az asszonyok miatt hulltak el, a kiket itt látsz magad előtt. Mert tud meg, abból a férfi-könyvből, melyet ott fent asszonyok sajtolnak ki az ártatlanul elkínzott férfikebelből, egyetlenegy se vész el, ide szívárogo le mind ebbe a medencébe s azokra az asszonyokra, a kik miatt ezek a férfi-könyvek patakozottak, itt az a büntetés vár, hogy az idők végtelenségén át minden nap ebbe a könyvtengerbe fojtjuk bele őket, mely jobban éget minden tűznél...

És Azrael jelt adva ördöglegényeinek, ezek megkezdtek ördögi munkájukat. Oh borzalom! Aranyszöke, éjfekete, gesztenyebarna, vörös és mindenféle árnyalatu hajhullámok usztak a könyvtenger színén s amint az ördögmarok egy-egy vénuszi főt taszított a víz alá, fuldokló nyögés közepette hallatszott ezeknek a fürdő nádoknak rémes sikoltása:

— Férjem könyei!... Kedvesem könyei!

S rövid idő mulva mind ott usztak holtan a könyvtenger színén.

— Nos? — fordult felém a pokol ura. — Nem szellemes büntetés-e, hogy ugyan azokba a könyvekbe fojtjuk őket, melyeket ők okoztak?

— Ördög bosszu! — feleltem borzongva. — De mit csinálsz, — villant meg fejemben, — ha ez a medence kiszárad, s nem lesz többé mibe fojtanod szegény olkárhozott áldozataidat?

Azrael vigyorgva mutatott az óriási medencére:

— Ez a tenger nem apad ki soha... Tokints oda! Oda néztem s a medence peremén tizenköt Meduzaszáj szakadatlanul ontotta a könyveket, melyeket itt a földön szivtelen asszonyok sajtolnak ki a férfiszemekből...

E párt tisztelt uraim és az abból megalkotott kormányok nem pusztán ujitási vizskotegből, hanem csak a nemzet legfontosabb érdekei által teremtettség előtt meghajolva határozták el magukat arra, hogy ezeknek az életbevágó előreláthatólag sok érdeket sértő, nyugtalanító és heves küzdelmek nélkül meg nem alkotható reformok keresztülviteléhez hozzáfogjanak és azokat befejezzék, de az e téren általunk elért sikerek sem kárörvendők sem pedig elbizakodottakká nem tettek, sőt ellenkezőleg határozottan visszautasítunk mindent, a mi az új törvények végrehajtásánál, akár a kedélyek fölösleges nyugtalanítása, akár pedig a telekezeti érzékenység provokálására vezetne; de viszont határozottan szembeszállunk minden oly törekvéssel, a mely az e törvények által elért vívmányok megsemmítését, akár nyíltan célba venné, akár pedig az ily elveket követő pártot bármi ürügy alatt is támogatva, és határozottan szembe fogunk szállani az oly törekvésekkel is, a melyek vallási jelszavak felhasználása és hangoztatása által a kevésbé értelmes nép elemnek fanatizálására, vagy jogosulatlan nemzeti-ségi aspirációelőmozdítására irányulnának.

És minthogy biztosak vagyunk arról, hogy te mélyen tisztelt képviselő ur szintén ezen eszmék által lelkesülve e meggyőződésünket illetékes helyen hangoztatni fogod, vedd át e mandatumot, mint mindnyájunk bizalmának egyhangú kitejezését, a mely mandatumhoz azon szerencsés Omen fűződik, hogy te vagy az ország első képviselője, ki a magyar nemzet fennállásának második évezredének kezdetén az országhoz küszöbét átléped,

Ilustris elődöd, általunk mélyen tisztelt képviselő urunk Horváth Béla ő Méltóságának kitartó buzgó és sikeres működése és tevékenysége legyen a vezérszavak és politikai pályádat bevilágítandja. Az ég adjon a nagy munkához erőt és kitartást, és hogy pályád befutásával sikereiben gazdagon térj vissza közénk, és mi újból egy szív és egy lélekkel kiálthassuk:

Éljen Luka Pál képviselőnk.

Délben a választók tiszteletére Luka Pál lakomát adott, melyen az első pezsgő felnyitása után megindultak a pohárkö zöntök.

Az első Luk Pál mondotta a királyra, a királynéira, és a királyi családra. Lukát éltették: *Varju* Sándor, *Schiller* Antal, *Konkoly* Sándor, *Csermák* Ernő dr., *Kaucsár* Márto Czibulya Lászlót éltette.

Czibulya főjegyző a szabadelvűpárt összetartásáról beszélt, szónoklatából kiemeljük a következő részeket:

„A főispán mindnyájunké. Azonban a szabadelvűpárt — melynek vezére — áll hozzá legközelebb.

Óhajtja a békét, melyre törekszik a politikában is; azonban el ne bizakodjunk, hanem szorvekedjünk, és a puskapor tartsuk szárazon nehogy meglepetések érijék a pártot A főispánt élteti!

Luka Pál *Sághi* Benőt éltette, mire *Sághi* Benő Luka Pálhoz intézett igen érdekes beszédet, melyet azzal vezetett

be, hogy holnap (24-én) *Pál fordulása* van, és ő *Saulus*. A régi éles ellentétek hegyüket veszítették, ő ma elvi különbsége mellett igaz barátsággal viseltetik Luka Pál iránt, ki válságos időkben is nemes, és a leglovagiasabb ellentél volt. Barátságuk jövőre is tartós lesz, és ő e barátságra ürit poharat.

Herczeg Vincze az *Innen-Onnan* szellemes íróját, ki olvasóinak annyi derült percet szerez *Pongrácz* Elemért éltette.

A h é t r ő l.

Horváth Béláné főispánné ő méltósága a székfoglaló ünnepek alatt városunkban időzött, és ez idő alatt *Nagy Sándorék* vendége volt. Több magánlátogatást tett, végigszemlélte az ünnepeket, és meghallgatta a főispán tiszteletére rendezett díszelőadást a színházban. Mult csütörtökön utazott vissza a fővárosba, vele együtt a főispán, *Luka* Pál és *Pongrácz* Elemér.

— **Hegyesi Mari nálunk.** *Kaffka* Lászlóné *Hegyesi* Mari, a budapesti nemzeti színház ünnepelt drámai művésznője, szombaton és vasárnapon városunkban időzött, és vendégképp szerepelt ifj. *Sághy* Zsigmond színtársulatánál. Ha nem lett volna érkezése oly váratlan és meglepetésszerű, meg kellene rónunk városunk intelligenciáját, különösen a férfi-fiataliságot, hogy nem fogadta, és ittléte alatt nem vette körül szeretetreméltó figyelmességekkel. Ily figyelem kifejtése nem annyira az illető személy iránt kötelességünk, de kötelességünk saját önmagunk iránt, kimutatván vele intelligenciánkat, és a szípművészet iránt való érzékünket.

— **Tánceste Vámos-Mikolán.** A *vámos-mikolai olvasókör* igazgatósága e hó 23-án szombaton igen sikerült táncostét rendezett oly szép hölgysereggel, mely az ipolysági bálók hölgyközönségével méltóan vetekszik. A hajnal a bálozókat még együtt lepte meg. A hölgyesokor ez: *Asszonyok*: *Czukrász* Gyuláné drné, *Eggenhoffer* Ferenéné, *Hollady* Nándorné (N.-Maros) *Juhász* Lajosné (Perőcsény), *Kádár* Kálmánné, *Kallós* Jánosné, *Kovács* Kálmánné (I.-Pásztó), *Kleinkauf* Györgyné (Lekés), *Katona* Jánosné, *Medgyessy* Sándorné, *Nagy* Lajosné drné (Szob), *Plachy* Gyuláné (Szakállós), *Pongrácz* Béláné, *Sümeg* Józsefné, *Simok* Árminné (Lekér), *Squor* Istvánné, (Oroszi), *Tergina* Béláné (Bél), *Winkler* Józsefné (Deménd). *Leányok*: *Eggenhoffer* Margit, *Holló* Margit, *Juhász* Ilonka (Perőcsény), *Kallós* Margit, *Kleinkauf* Gizike (Lekés), *Medgyessy* Matild, *Névery* Aranka, *Pápay* Ilonka, *Pápay* Mariska (Deménd), *Róth* Helón, *Sümeg* Ilonka, *Squor* Gizella (Oroszi).

S z i n h á z.

Közönségünk dícséretére legyen elmondva, hogy színtársulatunkat viszonyainkhoz mérten lehetőleg támogatja. De ennek így is kell lennie, mert hiszen, legyen az a társulat bármennyire is fogyatékos, saját műérzékünk kielégítéséről és fejlesztéséről van szó, ha egy, éppen olyan darabot nézünk meg, melyet még nem látunk, és a darab tartalmát, irányeszméit magunkra nézve hasznosíthatjuk, még

akkor is, ha az előadó színészben találunk gáncsolni valót.

Sághiék lefolyt két hete elég szerencsés volt, nemcsak anyagi tekintetben, de szemünkben erkölcsi erőben is gyarapodtak, mert a társulat nagy részben hivatásos tagokat számlál. Mult hét keddjén adták a *Székimondó asszonyságot*, szerdán a *Három testőrt*, csütörtökön a *Méltóságos csizmadiát*, szombaton *Mi történt az éjjel-t*, vasárnap kettős előadásban *Goldstein Számi* és *Petőfi Sándort*. Mult hét szerdáján *Horváth* Béla főispán tiszteletére adták *Muray* Károly *Virágfakadását*, és ifj. *Dumas* *Elkényeztetett férj-ét*. Ezt az előadást a főispán és főispánné környezetében díszes közönség hallgatta meg, kik hálás tapsokat szórtak szereplőkre, kik ez estén különösen jól voltak díszponálva.

Csütörtökön *Luka* Pál tiszteletére színre került a *Napraforgó*, ugyancsak telt ház előtt.

Szombaton került színre *Hegyesi* Marival a címszerepben *Dumas* Sándor *Kaméliás hölgye*. Zsufoltnál zsufoltabb fényes ház nézte meg *Hegyesi* Marit, kiből nem annyira a művészet nagy, mint inkább fenomenális az asszonyi szépség. Nem volt elég feszült a ház figyelmé, sokszor hangosan beszélgetett érzékeny jeleneteknél nevetgél, félek hogy a rossz hírünk vitte el az az elkényeztetett asszony. A többi szereplőke észrevehetőleg ambicionálta a művész partner.

Vasárnap este a *Cigány* került színre *Rózi* szerepében *Hegyesi* Marival. A házat megtöltötte közönségünk azon része, mely egy a nemzeti színházból felrándult művésznő talentuma iránt nem hálátlan.

Ma kedden *Farkas* Béla és neje *Szigetvári* Ilon jutalomjátékául *Schiller* *Armán és szerelem* című szomorujátékát adják. Hisszük, hogy a mi *Schiller*ünk nagynevű névrokona kedveért nagy közönséget fog toborzani, melyet *Farkas* ék igyekezetükkel ki is érdemeltek.

Csütörtökön kerül előadásra *Sághi* Szepessy Szidi jutalomjátékául *Csepreghi* népszínműve *A piros bugyellárás*. Nézzük meg, de minél többen ezt az előadást, mert nem csak a darab pompás, szép, gyújtó dalaival, hanem aranyos *Török Zsófi* lesz benne *Sághiné* ez a pezsgő elevelen, gömbölyü alma — asszony. —sz.

48. 1896. szám.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbíró-ság 158. 896. sz. végzése folytán — *Folkusházy* Sándor tömegdönök kérelmére — a *Feldmann* Károly esődtömegéhez tartozó 1118 frt 20 krra becsült birtokok, és házi eszközök nyilvános bírói árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínén *Ipolyságon* leendő eszközlésére 1896. évi február hó 6-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak.

Ipolyságon, 1896. január 17-én.

Baig Mór,
kir. bir. végrehajtó.

Nyilttér.

[Ezrovat közleményeiért nem vállal felelőséget a szerkesztő]

Jegyzőkönyv

mely felvételét Bartakovics Ágost és Pongrácz Elemér között fenforgó lovagias ügyben 1896. évi január hó 16-ikán.

Ivánka Oszkár és Tallián Vilmos urak megjelenvén felük Bartakovics Ágoston részéről; elégtételt követeltek azon hírlapi cikk alapján, mely a „Honti Lapok“ folyó évi 3-ik számában megjelent, s melynek szerzője Pongrácz Elemér.

Utóbb nevezettnek segédei kijelentették, hogy felük Pongrácz Elemér kész a fegyveres elégtételre, de egyúttal azt is kijelentették felük nevében, hogy sértő szándéka nem volt.

Bartakovics Ágoston segédei a fegyveres elégtételhez ragaszkodván, következő megállapodás jött létre:

Kardpárbajbandageokkal, sérülés esetén a segédek határoznak a párbaj folytatása, vagy beszüntetése iránt.

A párbaj helye: Lónyay utca 7. szám (vivóterem) Idő: 1896. január hó 16. d. u. 3 óra.

K. m. f.

Ivánka Oszkár, Desseffy Arisztid,
Tallián Vilmos, Gerenday György,
mint Bartakovics Ágoston segédei, mint Pongrácz Elemér segédei.

Fenti feltételek mellett az ügy lovagiasan elintéztetett.

Budapest, 1896. évi január hó 16-ikán d. u. 3 és fél órakor.

Ivánka Oszkár, Desseffy Arisztid,
Tallián Vilmos, Gerenday György,
mint Bartakovics Ágoston segédei, mint Pongrácz Elemér segédei.

Jegyzőkönyv.

Felvételét Budapesten 1896. év január hó 16-án az országos kaszinóban dr. Podhorszky László megbízottai felük nevében elégtételt kérnek a „Honti Lapok“ 3-ik számában megjelent közleményben foglaltakért.

Pongrácz Elemér megbízottai kijelentik,

hogy felük az elégtételt megadni hajlandó.

Az ügy következő nyilatkozattal lett elintézve:

A „Honti Lapok“ 3-ik számában „Fagyos Szent“ alatt Dr. Podhorszky László főbíró ur fegyelmi ügyére vonatkozólag általam írottakra kijelentem, hogy semmi olyasmiről, mi dr. Podhorszky László urra kompromittáló lehetne, nincs tudomásom. A közlemény célja tréfás élcelődés volt, és sajnálom, hogy az oly modorban történt, mely félremagyarázásokra adhatna alkalmat.

Budapest, 1896. évi január 17.

Pongrácz Elemér s. k.

Mely fenti nyilatkozattal az ügyet mindkét fél javára befejezettnek jelentjük ki.

Desseffy Arisztid, Ivánka Oszkár,
Gerenday György, Tallián Vilmos,
mint Pongrácz Elemér megbízottai, Dr. Podhorszky László megbízottai.

Nyilatkozat.

A „Nemzet“ január 11-iki számában „Képviselőjelölés az ipolysági kerületben“ aláírással megjelent közleményben sok olyan állítás foglaltatik, melyek valótlanúságáról meggyőződtem. Midőn én, ki Hontvármegyében sem választó, sem megyebizottsági tag nem vagyok, — ezt beismerem, egyúttal a közleményben Bartakovics Ágoston és Somogyi Béla urakat sértő részletek és kifejezésekért ezenel bocsánatot kérek.

Kelt Ipolyságon január 14-én 1896.

Zollner Béla s. k.

Hontvármegye tb. levéltárosa.

Nyilatkozat.

Tekintetes Engelhardt Lipót és Dezső uraknak Helyben

Én tegnap Engelhardt Dezső ur által nyilvánosan inzultáltattam.

Elismerem, hogy az ő részéről ezen inzultus jogos volt, a mennyiben én őt rém névze sértő cikkére nem provokáltam, hanem álnév alatt visszasértettem.

Elismerem továbbá, hogy általam is nagyrabecsült Engelhardt Lipót urnak élettörténetét álnévem alatt megjelent

tárca oly gunyosan írja le; a mit tőlem ő meg nem érdemelt, annál is inkább, mert velem szemben tanúsított magaviseletéért sokkal inkább hálával, semmint azon tettel tartoztam volna, hogy őt nyilvánosan kigunyoljam.

Mentségemre azt hozom fel csupán, hogy én egy általam meg nem nevezhető barmadik személynek köpönyegül szolgáltam, s bűnömül csak az róható fel, hogy ezen embernek általam is teljesen ismeretlen céljai elérésére egészen megfontolatlanul nevemet adtam oda.

Meggondolatlan tettemnek tudatában minden tőlem megadható elégtételt megadok a fennebb nevezett uraknak.

Ezennel ünnepélyesen bocsánatot kérek mind Engelhardt Lipót, mint Engelhardt Dezső uraktól és őszintén sajnálom, hogy e cikkek megjelentek.

Még azt óhajtom megjegyezni, hogy ily fajta nyilatkozatot már két hét előtt adtam a helyi lap szerkesztőjének és meg nem jelentem felett esodálkozom *)

Fogadják őszinte nagyrabecsülésem ki nyilatkoztatását, a melylyel vagyok

Alázatos szolgájuk

Ipolyság, 1896. január 18-án

Jávor B. Lajos.

E nyilatkozatra már csak kevés megjegyezni valóm van. Jávor B. Lajos ipolysági róm. kath. vezértanító eljárását kritizálni nem akarom, mivel az egész ügyben tanúsított magatartása olyan világos, hogy ezt fölöslegessé teszi. Azon nyilatkozatra vonatkozólag, melyet már két hét előtt adott át a helyi lap szerkesztőjének megjegyzem; hogy ezt tenni csak akkor jutott eszébe, a mikor édes apám pártja fényes győzelmet aratott az iskolaszéki választásokon.

Nyilatkozatában említett harmadik egyének, bár kilétéről tudomásom van, nevét elhallgatom.

Hanem figyelmeztetem ezt az embert hogy máskor ilyen dolgok megtételétől tartózkodjék, mert adandó alkalommal ép úgy mint Jávortól, tőle is fogok tudni magamnak elégtételt szerezni.

Ipolyságon, 1896. január 18.

Engelhardt Dezső,
gyógyszerész.

*) A nyilatkozatot eddig mindenesetre fontosabb cikkek halasztották. A szerk.

Uj haláleset felvétel nyomtatványok kaphatók

Neumann Jakab

könyvnyomdájában, IPOLYSÁGON.

Eladó tenyész-sertés.

Tisztavérü kisjenői (fehér kondor) orbánc ellen oltott kan- és kocasertés eladó a

V.-mikolai uradalmi bérnökségnél.

Posta és távirada: Vmos-Mikola.

Vasuti állomás: Ipolysztó.

Alapított 1865-ben

A legjobb
ZONGORÁK
p i a n i n ó k
és
h a r m ó n i u m o k

legolesóbban kaphatók tökéletes jótállás mellett

HECKENAST GUSZTÁV

hirneves zongora-eladási és kölesönző intézetében.
Budapest, IV, Kigyó utca 7. szám.

Schiedmayer és fiai, leghiresobb zongorák és Thuringia Organ C. egyedüli képviselője, a világ legjobb és legolesóbb harmoniumai.
— Árjegyzék ingyen. — 1-6